

DET

Protokol o práci poroty
Příloha A7
Posouzení všech soutěžních návrhů
DÍLO: Fontána Vysočany – Dětské
brouzdaliště a plastika

Umělecká instalace a revitalizace vodního prvku ve veřejném prostoru Městské části Prahy 9

Identifikační údaje zadavatele

Název zadavatele

Městská část Praha 9

IČO: 00063894

Adresa: Sokolovská 14/324, 180 49, Praha 9

Osoba oprávněná zastupovat zadavatele

Adam Vážanský, místostarosta

František Novotný, sekretář soutěže, IČO: 033 17 021

Identifikační údaje soutěže o návrh

Název soutěže o návrh

DET Fontána Vysočany, Dětské brouzdaliště a plastika, Umělecká instalace a revitalizace vodního prvku ve veřejném prostoru Městské části Prahy 9

Profil zadavatele

<https://www.e-zakazky.cz/Profil-Zadavatele/481d7a41-8176-4a42-9f2d-23d1a76134f5>

Posouzení návrhů porotou ve smyslu platných soutěžních podmínek

Porota návrhy hodnotí na základě znalostí a zkušeností jejích členů. Takové hodnocení je tedy profesionálním, leč subjektivním názorem poroty. Tento způsob hodnocení je obecně v soutěži o návrh standardní a účastníci soutěže svou účastí v ní vyjadřují souhlas s tímto způsobem hodnocení.

Návrh 1

Návrh předkládá zajímavý příběh, výrazné výtvarné ideové řešení. Napojení a čerpání vody z Rokytky je kontextuálně důmyslné, nicméně obtížně proveditelné až nerealizovatelné vzhledem k majetkovým vztahům v místě. Hra o vlajku, která otevírá herní pole i jiným hram, je zajímavý nápad komunikace s divákem, ale část poroty se obává, že se hra vyčerpá. Z podstaty návrhu proměnlivý/netrvanlivý parter je pro městskou část obtížně udržovatelný a návrh má slabiny z provozně-ekonomického hlediska.

Návrh 2

Porota oceňuje pokus o velkoplošné zastínění místa, ale zvolený způsob nepokládá za vhodný z hlediska ideového a výtvarného řešení. Zvolená estetika rozsáhlých ploch betonu a nerezů není vhodná v kontextu místa. Zrcadlení není dle poroty dostatečně silný motiv pro koncept celého návrhu. Porota se obává, že uživatelsky je to nevhodné řešení – navržený „pavilon“ bude rychle degradovat. Návrh nekomunikuje s dětským publikem – postrádá herní motivy pro děti. Stavba působí jako dočasný „expo pavilon“. Konstruktivní a technologické řešení je nepřesvědčivé – porota má pochybnosti o statickém řešení například při zatížení sněhem a větrem a dále postrádá důraz na udržitelnost řešení a nedůvěřuje nákladům na provoz a údržbu.

Návrh 3

Návrh není nijak zapojen do kontextu místa a nezohledňuje dění a prvky v okolí. Idea je cizí tomuto prostředí a není z návrhu zřejmé, proč se mísí severský a středoevropský kontext. Dle poroty projekt není dostatečně zpracován pro bližší posouzení a nezakládá dialog s publikem.

Návrh 4

Porota oceňuje jednoduché řešení účelového mlhoviště, které by jistě znamenalo zvlhčení prostředí parku v horkých dnech. Návrh nepostrádá krajinnou náladu odkazující k obrazovému východisku, nicméně výtvarně je návrh příliš sporý. Kdyby se v návrhu například podařilo navodit emoci vstupu do obrazového světa, byl by účinek silnější. V návrhu schází interakce s publikem a nějaký pobytový motiv v mlhovišti. Je patrná snaha o zapojení do okolí, ale dle poroty není dostatečná.

Z pohledu technologického, ekonomického i provozního nemá porota připomínek.

Návrh 5

Návrh postrádá jednotící ideu, je řešen více jako zábavní park. Chybí mu kontextuální souvislosti. Plastika je pouze účelová bez výraznějšího výtvarného řešení. Z krajinářského hlediska je projekt těžkopádný a hrubý. Jistě by se mohl stát místem pro volnočasové aktivity, ale bez větších vazeb na kulturní kontext. Odhad provozních nákladů není dle poroty správný.

Návrh 6

Ve vztahu k místu je návrh příliš monstrózní, strhující pozornost na formu a okázalý. Přestože ve vizualizaci můžeme číst magrittovské a brancusiovské odkazy k moderně, v reálné podobě by návrh nepůsobil magicky, ale spíše naddimenzovaně, což je prvkem spíše konfrontujícím pro návštěvníky než odpočinkovým, hravým a meditujícím. Odhadnuté provozní náklady jsou ve vztahu rozsahu neúměrně nízké.

Návrh 7

Porota oceňuje realistické zpracování plastiky, ale postrádá další rozvedení návrhu. Vorvaň je sice přímou narážkou na naši environmentální krizi, nicméně je toto gesto mimo kontext místa; na publikum může působit vytrženě a pouze jako realisticky zábavný prvek, který by bezesporu apeloval na dětskou duši. Návrh by byl v místě spíše senzací a dle poroty není zvolená idea nadsázky dostačující. Celkově by působil spíše jako atrakce, což dle poroty není vhodný přístup ke kultivaci místa. Odhadnuté provozní náklady jsou ve vztahu k rozsahu neúměrně nízké.

Návrh 8

Porota pokládá tento návrh za nevhodnou reakci na místo i zadání. Jde o spektakulární pojetí, které nezohledňuje potřeby místa a autor předkládá standardní představu o vodním prvku v parku. Nerozvíjí alternativní a provázané přístupy k řešení vztahu zeleně, vody, člověka, zvířat a dalších uživatelů městského prostředí. Nebere v potaz historický ani okolní kontext. Provozní náklady jsou přiměřené velikosti a provedení návrhu.

Návrh č. 9

Porota oceňuje, jak návrh řeší kontext a naznačuje možnost pro budoucí kultivaci vedlejšího hřiště, se

kterým by vzájemně souznělo. Zvlněný beton v podobě řečiště pro vodní hry, ježdění a jako kluziště představuje plně využitý potenciál vodního prvku, který by mohl být oblíbeným hracím prostranstvím pro místní obyvatele. Návrh vhodně komunikuje s divákem a aktivuje prostor. Vodní prvek má estetický výraz i v zimě, bez vody. Hodnotné je také krajinářské řešení projektu s navrženou kombinací vysokého travního porostu, bylin a stromů ve více patrech, které by mohlo být útočištěm i pro nelidské druhy, především hmyz a ptáky. Stěly jsou výtvarně trochu příliš hravé, zřejmě mají odkazovat na stébla ve větru. Cenná je jejich výrazná aktivace prostředí, která je lákavá pro uživatele. Část poroty shledává v křivkách návrhu aluze na odstraněné sochy pávů. Porota doporučuje revidovat uvedené provozní náklady. Sochařsky může být návrh sice lehce podceněn, ale je velice komplexní a pečlivě kultivuje prostředí.

Návrh 10

Návrh je ideově nesourodý, obsahuje až příliš motivů a spoléhá na svou monumentalitu. Porotě v návrhu chybí přesvědčivá koncepce, dílo je výrazně fragmentární a působí jako shluk zábavních prvků. Odhadnuté provozní náklady jsou dle poroty nepravděpodobné.

Návrh 11

V kontextu místa je návrh nesmyslně monumentální. Přestože jsou houby protěžovaným motivem poukazujícím na symbiotickou provázanost půdního rostlinného a mykorhizního světa, a tedy jsou symbolem ekologického obratu v přístupu ke krajině, v podobě, jakou je tento motiv zpracován působí nehostinně a spíše spektakulárně než ekologicky, tedy přesně naopak, než čím houby jsou – podhoubím pro vzájemné vztahy. Provozně i technicky je návrh nepřesvědčivý.

Návrh 12

Návrh rozvíjí myšlenku environmentální odpovědnosti publika. Vtipně komunikuje s protější poliklinikou. Nicméně zapojení do prostředí parku je krajinářsky nevýznamné, a dokonce navržené osazení vodního prvku na stromy je jim nepřátelské, je spíše utopické a není realizovatelné.

Návrh 13

Kultivované, geometrické centrální řešení je reminiscence na původní brouzdaliště, přičemž při tomto ideovém řešení v návrhu chybí sochařské

médium. Centrální dispozice je klidná a meditativní; koncept ale nepřináší další život do místa. Pohled diváka ven přes vodní hladinu je zajímavý moment, ale působí zbytečně kultivovaně a technicky. Ideově nijak nereflektuje environmentální témata. Odhadované provozní náklady jsou přiměřené řešení.

Návrh 14

Příliš ambiciózní idea v prostoru. V ideálním případě užívání by mohla socha skýtat příjemný stín a zvuk vody. Kulturně je ale prostředí cizí a ani měřítkově nezapadá do kontextu. Z provozního hlediska v tomto místě nelze postavit altán s neprůhlednými stěnami. Deklarované pořizovací a provozní náklady nejsou správně odhadnuty.

Návrh č. 15

Porota oceňuje jednoduché, subtilní řešení. Je orientované na souhru prožitku a elegantní formy. Jednoduchá hra otevření/zavření vodní clony je hrou pro děti i dospělé publikum. Řešení je esteticky kultivované a klidné. Porota vnímá tento návrh jako zástupce technického díla, kde je výtvarnou formou zejména samotná vodní clona. Místo v tomto návrhu ožívá dominantním zvukem padající vody a smyslový vjem z díla je významně akustický. Navržené řešení bude mít velký pozitivní vliv na mikroklima místa a umístění takto významného vodního prvku u dětského hřiště je velice vhodné. Porota doporučuje pečlivě dopracovat konstrukci vodního prvku, aby obstál esteticky i mimo sezónu – bez vody. Zvolená forma interakce diváka s vodou bude pravděpodobně legislativně vyžadovat pitnou vodu a porota tedy doporučuje pečlivě rozvážit časový program pro tekoucí vodu. Vyladění vodního režimu pomůže regulovat provozní náklady a ekologický dopad.

Návrh 16

Porota v tomto konkrétním případě oceňuje upřednostnění přítomnosti vody ve městě před materiálově sochařským záborem místa a nekompromisní řešení využitím celého prostoru pro vodní živel. Ideově navazuje na land-artové směry v umění, ovšem ekologicky uvědomělé. Dle poroty jde o esteticky čisté řešení. Velkou slabinou projektu je neznalost každodenního provozu v místě, neboť voda vytváří bariéru pro pěší vazby. Porota se obává že vodní nádrž není dost hluboká na to, aby vodotrysk mohl plavat. Divácky pak může

působit pouze jako neúměrně velké brouzdaliště u dětského hřiště.

Návrh 17

Příliš rozsáhlé a nákladné řešení, zároveň neslučující se s ekologickým směřováním současného umění. Kontextuálně není vhodně uchopeno a působí jako exkluzivní soukromé sídlo spíše než veřejný prostor pro sdílený odpočinek a zábavu. Tvarosloví připomíná ruské či severské ilustrace k pohádkám v propojení s městským designem. Pobytově by místo bylo díky stříkající vodě, kvalitním materiálům a osázení travinami a jinými rostlinami příjemné, ale náklady na realizaci by byly neúměrně vysoké.

Návrh 18

Kompozičně zajímavé; porota oceňuje práci s terénem a motiv vyhloubení a navršení. Návrh spíše nahrazuje hřiště. Návrh proporčně funguje a odkazuje na průmyslovou historii místa, ale bohužel obsahuje nesourodé prvky agregované dohromady. Navržené místo málo funguje jako celek.

Návrh č. 19

Reminiscence na původní koryto Rokytky a obnovení přirozeného vodního cyklu místa jsou vysoce ceněny porotou. Divoká a přitom urbánní krajina je vhodnou reakcí na kontext. Samotné výtvarné řešení soch je současné a vyvolalo živou debatu uvnitř poroty – jistě bude komunikovat s divákem. Návrh nabízí nejvhodnější kontextuální vazby, odkazy na historickou a ekologickou hodnotu místa, zvýšení biodiverzity prostředí, propojení celého okolí a dodržení průchodnosti místem. Navržené plochy pro vsaky a vegetaci jsou zdařilé, výtvarně i krajinářsky zajímavé. Velice zajímavé je ideové a výtvarné pojetí soch, protože plastiky nedominují prostoru, nevyvyšují se nad přírodu a jsou součástí ekosystému – vytvoří jeden celek. Jednoduchá řešení vodních prvků umožňují relativně nízké provozní náklady ve vztahu k přínosu tohoto návrhu pro místo. Porota v tomto návrhu spatřuje nejzdařilejší naplnění všech aspektů soutěžního zadání. Porota v případě realizace tohoto návrhu doporučuje zvětšit brouzdaliště, podrobně dopracovat osazovací plán a upravit ergonomii pítka.

Návrh 20

Tento návrh je ideově nevýrazný a akcentuje pouze zábavní charakter místa. Barevnost je příliš agresivní. Diváci jsou otočeni zády k vodnímu prvku,

což naznačuje slabý kontakt s ním. Tomuto návrhu chybí důraz na výtvarné řešení a komunikaci s divákem.

Návrh 21

Návrh působí dosti odtaziťe a technicistně. Není řešena provázanost s místem. Programově nefunguje jako celek, výtvarně je nesourodý a jednotlivé prvky spolu nesouvisejí a chybí mu komunikace a hravost. Přestože vědomě navazuje na kinetickou plastiku socialistického veřejného prostoru, jeho výtvarné pojetí není dosti přesvědčivé.

Návrh 22

Výtvarně jsou sochařské prvky vnímány jako povinné, či obligátní. Takovéto historické tvarosloví může fungovat pouze za určitých okolností. Kontextuálně a ideově by řešení obstálo pouze za předpokladu silnější vazby na současnou sochařskou výzdobou v parku Podviní, která dle poroty v záměru absentuje. Technicky je návrh obstojně zpracován, ale porota má výhrady k příliš rozsáhlé ploše štěrkových trávníků.

Návrh 23

Zbytečně monumentální gesto při pohledu od tramvaje, samotný vodní prvek má určitou výtvarnou hodnotu, ale není vhodně zvolen vzhledem k potřebám místa. Kontext vytváří pouze odkaz na původní vodní plochu a humorně působící motiv zvířat. Kladnou stránkou projektu je práce s terénem, ale je škoda, že pracuje pouze s trávníkem a neposkytuje stín a místo pro jiné než lidské uživatele. Celkový přínos místu nevyvažuje relativně vysoké provozní náklady.

Návrh 24

Část poroty oceňuje vtip námětu. Pokládá návrh za detailně dořešený co do technologie výroby samotné plastiky, nicméně práce s technologickým provedením vodního prvku není adekvátní. Návrh není vhodně zapojen do kontextu okolí a působí bizarně. Porota si není jistá ideovým odkazem na Franze Kafku.

Návrh 25

Porota pokládá tento návrh za zbytečně technicistní řešení. Je nepřesvědčivý jako herní prvek. S ohledem na kontext je zbytečně lineární a neprostupný – pohyb je příliš diktovaný. Kontext

není přítomen vůbec, kromě pokusu o navázání na tvarosloví socialistických sídlišť.

Návrh 26

Porotě se zdá připomínka původní Jiravovy sochařské výzdoby, která se propisuje půdorysně a motivem pavích očí v dlažbě poněkud formální. Projekt postrádá umělecký názor a je spíše jakousi dodatečnou kultivací veřejného prostoru.

Návrh 27

Návrh je čistě architektonický a zaměřený především na zábavní charakter kašny. Může být programově příjemný pro děti. Piknikoviště v tomto místě není vhodný prvek. Návrh není dotažen, chybí celková náplň prostoru a působí eklekticky. Myšlenka cyklu života je hezká, ovšem nepropisuje se výrazně do díla.

Návrh 28

V tomto návrhu je příliš mnoho elementů: odkazy na původní struktury, nové přírodní prvky udržitelného charakteru, atrakce v podobě lávek, soch a pódia. Jedlý sad je vítaným prvkem, ovšem je třeba počítat s kontaminací půdy a ovzduší. Stejně tak mohou být přínosné prvky jako swale, zásaky, kořenová čistička a další, ale jsou velice náročné na technické provedení a pečlivou odbornou údržbu. Sochy jsou příliš svázané původní plastikou. Otázkou je skutečné vzezření vegetačních úprav a jejich udržitelnost.

Návrh 29

Návrh je nedostatečně odprezentován, předkládá pouze schematické řešení. Předložené zpracování je ideově a kontextuálně nevypovídající o samotném návrhu, o náladě navrženého prostředí a zasazení díla do širšího kontextu parku a okolí.